

Lukáš 18,15-17 Salv 2020-06-14

Přinášeli mu i nemluvnátka, aby se jich dotýkal. Když to učedníci viděli, zakazovali jim to. Ježíš si je zavolal k sobě a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, jistě do něho nevejde."

KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ, o to jde v tomhle příběhu. O ten zvláštní, mesiášský sen, že Pán Bůh to dá na světě do pořádku. Že nastane den, kdy se matky nebudou bát o děti a děti nebudou vyčítat rodičům, do jakého světa je přivedli. Že jednou přijde mír, mír dalekým i blízkým, mír doprostřed lidských srdcí i mezi nenávistně rozhádané národy. Když se v bibli řekne "KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ", zní to krásně, toužebně a zároveň vizionářsky. Jako když M. L. King před sedmapadesáti lety pronesl „*Sním o tom, že jednoho dne ... budou moci potomci někdejších otroků usednout jako bratři u jednoho stolu s potomky někdejších otrokářů.*“ Sen se zatím, jak v těchto dnech prožíváme, realitou nestal. Ale když se v bibli řekne *království Boží*, víš najednou, **dá se žít**: Navzdor tomu, kolik si v tomhle zpropadeném světě umíme dělat navzájem podrazů, navzdor všem slzám, křivdám, slabostem. I navzdor zklamávaným snům, ponižování a aroganci těch, kdo se tváří, že když mají prachy, mají i klíče od Božích pravd či nebeské brány...

KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ, o to jde v tomhle příběhu. A teď poslouchejte: Po Galileji, divném kraji divných lidí, chodí Ježíš z Nazareta. Jméno má krásné, *Ješua*, to znamená "záchrana". Spása. A ten člověk vyhláší, že to Boží království není jen sen. Nahlas, na ulicích, v kostelích i po hospodách Ježíš tvrdí – to Boží království už je tady: Jako opravdová síla, která proměňuje život. Proměňuje život těch, co zakoušeli, že na tváři země se moc lidsky žít nedá, a dokonce i život těch, co jim to svou arogancí potvrzovali. Někteří si přitom klepou na čelo. A jsou takoví, kteří se kvůli tomu začnou o Ježíše stále více zajímat. Každý trochu jinak, někdo proto, že Ježíšova podaná ruka mu otevřela nové životní obzory, někdo by jen rád patřil k zástupcům Ježíšových fanoušků... – a někdo si možná říká, stačí, když se Ježíš dotkne mého dítěte, tou rukou, kterou uzdravil malomocného, nebo kterou podával opovrhovaným a vylučovaným.

Takhle jednou za Ježíšem přišli s maličkými dětmi, s nemluvnaty (jako je Bartoloměj či za týden bude Tereška): Podívej Ježíši, máme děti. Děti, to je vzácný dar, od Boha: Dotkni se jich, ať na nich zůstane něco z té tvé vysvobuzující blízkosti.

Jestli si Ježíše v té chvíli představovali jako kouzelného dědečka hříbečka, jako Martina Luthera Kinga, nebo přímo Bohem poslaného dárce odpuštění a naděje – jestli si vskrytu duše říkali, Ježíš je lepší amulet než všechny zdravotní pojišťovny, nebo si zpívali *před tebou se Pane Kriste Králů králi dobrovolně skláníme*, to se v tom příběhu kupodivu neřeší. **Evangelista si všímá jiné věci: Jak na ty rodiče**, kteří přicházejí se svými dětmi, **zareagovali učedníci**. Napomínali je. Kárali a odháněli: "Co vás to napadlo? Chodit sem s uřvanými malými dětmi! Tady je to jen pro dospělé! Pro hotové lidi na úrovni, ne nechápající spratky." Boží Království, to je podle učedníků jen pro ty, kteří už o Ježíši něco vědí. Berou ho vážně. Obrátili se k němu. Učili se o něm v náboženství, nebo aspoň vědí, jaký si obléknout

kabát, když jdou v neděli do kostela.

Víte, evangelista na reakci těch učedníků bohužel dost přesně zachytil, co na lidi s podobným očekáváním jako byly matky, či rodiče těch dětí, vyzařuje z církve: Jděte pryč. Tady nemáte co dělat. Nejste hodni či hodny poslouchat ty naše důležité a velebné nábožné pravdy.

Víra jakoby se někdy scvrkla jen do toho kárávého prstu. Nevyrušuj! Nechod' dál. Ty ještě nejsi dost věřící! Ty sem nesmíš! Nebo, tohle se nesmí... Mohli bychom uvádět dlouhou řadu příkladů ze života, proč to které dítě či ten který člověk se k evangeliu o Ježíši obrátil zády, a který učedník či učednice (či sbor nebo církevní potentát) je vlastně od Krista zahnal pryč. Dnešní doba – plná zapšklých či nenávislných projevů na adresu lidí všelijak bezbranných, vylučovaných či donedávna ponižovaných – k tomu poskytuje nemálo materiálu. Stará učednická úzkoprsost na sebe v této zemi vzala v posledních letech převlek obrany údajných křesťanských hodnot, ale skrývá se za tím jen ta učednická nepřejícnost a touha diktovat druhým svoje stanoviska.

A tak si raději všimněme toho, co říká Ježíš. Předně slyšíme, Ježíš si všechny ty odstrkované a zaháněné přivolává sám. Udělal jim kolem sebe místo. Jasně dal najevo: Vítejte. Vítejte miminka a nemluvnata a batolata. (Vítej, Bartoloměji) . Máte tady, kolem mne, místo. Když se vypráví o Božím království a když zní moje ujištění **UŽ JE TO TADY** - nesmíte u toho ani vy chybět. Třebas i ty moje zbožné tajemníky vyrušujte, nevadí, v Božím království se to může. (To je mj. základní význam křtu, ono *Vítejte*. Dříve než všechna naše lidská odříkávaná či neuměle koktaná vyznání víry tu je Ježíšovo jednoznačně srozumitelné, nahlas vyřízené **VÍTEJTE**. Buďte u mne doma. Je dobře, že jste tady, i když tomu samozřejmě vy nemluvnata ještě nijak nerozumíte.)

Ale pak se obrátí právě na ty – kdo chtěli kolem něj udělat svůj vlastní pořádek: **NECHTE ty děti jít ke mně a NEBRAŇTE jim, takových totiž jest království Boží!**

NECHTE a NEBRAŇTE, říká Ježíš učedníkům, důležitým tajemníkům. Obráncům hodnot. Zatvrzelým tradicionalistům. „Dospělým“, kteří propadli vlastní důležitosti i domnění, že mohou už kolem Ježíše všechno řídit jak nějaká církevní ochranka. Sám Ježíš probourává tenhle kordon. Kordon těch, kteří ho – někdy v dobrém úmyslu, jindy jak majetníci pravdy – chtějí bránit. On sám jako by odstrkoval důležité, aby ti v jejich očích nedůležití, nepřizpůsobiví, nehodní, rušivé živly, měli kolem něj místo. NECHTE a NEBRAŇTE. Když se vypráví o Božím Království, nesmějí u toho chybět.

A pak ještě, poněkud jedovatě dodá: **TAKOVÝCH TOTIŽ JEST KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ!** Boží království je pro takové, které vy odstrkujete. Je pro takové, které neberete vážně. Je pro takové, jako děti a nemluvnata. Proč?

Protože Boží království je pro ty, kdo se neostýchají přijímat. Kdo berou plnými rukama – a nedělají si těžkou hlavu s tím, jak ty dary splatí či oplatí, tak jako si děti nedělají těžkou hlavu, když dary přijímají. Boží království je tu pro ty, kdo se nebojí přijímat, a když něco dostanou, tak nejprve dychtivě zkoumají co že to dostaly. Blahoslavenější v tomhle příběhu je totiž dostávat, a umět se nechat obdarovat, než pořád dokola přemýšlet, jak splatit, oplatit a zaplatit...

Víte – my, dospělí, „hotoví věřící“ propadáme dojmům, že Boží království je jen jakási neskutečná hudba budoucnosti. Sen, o kterém se možná hezky poslouchá v neděli v kostele, ale pak musíš zase zpátky do skutečného života, kde je všechno jinak. Ježíš teď staví do našeho středu děti, a říká, podívejte: Podívejte na ty, co ještě nic neumějí, podívejte na ty, co nedokážou vydělávat ani zajistit rodinu, podívejte na ty, které máte sklon podceňovat, přehlížet..., takových je Boží království. Takových, kteří se nerozpakují přijímat dobré Boží dary, radovat se z nich, a dávat jim místo ve svém životě. S takovouhle důvěrou, radostí a vděčností ho smíte žít. Ne jako sen, z něhož procitnete, ale jako realitu. I o tom nás mj. ujišťuje křest – jak jsme ho sami kdysi směli přijmout. Nebojte se žít nadějí, že Boží království je už tady – nejen jako sen. Že díky Ježíši a kolem něj na světě může být dobře – nebesky a proto i lidsky dobře. AMEN

Lk 18,15-17 Salvátor 14. 6. 2020 (Křest Bartoloměje Jareše)

Píseň 667,1+5

In: Chval má duše Hospodina! Nedoufejte v knížata, v člověka, u něhož záchrany není. Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí zhlíží k Hospodinu, svému Bohu, jenž učinil nebesa i zemi s mořem a vším, co k nim patří, jenž navěky zachovává věrnost. Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin osvobozuje vězně. Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřimuje, Hospodin miluje spravedlivé. Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svévolným však mate cestu. Amen (Ž 146)

Píseň 146

Modlitba

Hospodine, Králi slávy a Dárče spásy, přicházíš doprostřed dní dobrých i zlých. Přicházíš a jsi s námi, když se nám daří i tehdy, když jsme selhali. Přicházíš a pozvedáš nás, když klopytáme, bloudíme, vzdalujeme se ti. Přicházíš, a vzbuzuješ velké očekávání, i když my jsme si zakázali radost a jakoukoli naději. Nemohli bychom se k tobě takto modlit, kdybychom neslyšeli příběh tvého Syna, JKa. On plným rukama rozdával bohatství spásy, uprostraňoval odpočínutí, zvěstoval možnost nového začátku. Tak dosvědčoval blízkost tvého Kí.

I dnes nám dej zaslechnout poselství tohoto zvláštního evangelia. Ať zvěst o tvém království ukáže cestu váhajícím, i těm, kdo si myslí, že tě vlastně nepotřebují. Především však prosíme, ať tvoji blízkost potkají všichni, kdo na tebe čekají. Smiluj se nad námi nade všemi. AMEN.

1. čtení 1. čtení Ž 8

Píseň 384 Pomoz mi můj Pane

Křest

V dnešním shromáždění udělíme svátost křtu Bartoloměji Jarešovi
Jako své vyznání vybrali rodiče píseň, kterou jsme právě zpívali. Prosbu o to, aby nám náš Pán otevřel plný, lidský rozměr života.

„Vzdal vše, co mi brání stát se člověkem,“ zněl původní překlad 4. sloky. Pak to zbožně upravili na „být tvým člověkem“, ale tím zmizel jeden podstatný důraz: člověkem se nerodíme, člověkem se stáváme. Stát se člověkem, to je úkol a proces na celý život. Nikdy s ním nebudeme hotovi.

A křest je svědectví Krista Pána, že ten proces má svůj směr a cíl – na cestě následování. A že nám na ní bude jak Mistrem, učitelem, tak pramenem sil a inspirace a třeba i dobrým Pastýřem, který nás hledá a pozvedá, když se na tu cestu vybojovávaného lidství vykašlem, nebo se z ní ztratíme. Od chvíle, kdy se na cestu vysvobozených vydal starý Izrael až po Kristovo velikonoční vítězství je jasné – tahle spása nás potkává, abychom se mohli stávat člověkem. Takhle mu na nás záleží.

Prosím rodiče, Anetu a Adama Jarešovy, aby spolu se svědkem křtu Ondřejem Pecháčkem předstoupili.

Otázky

1. Věříte, že v cestě vysvobození Izraele a v příběhu Ježíšově nám Hospodin otevírá perspektivu nadějnějšího žití?

Je-li tomu tak, odpovězte **Věříme "..."**

2. Věříte, že tento výhled je otevřen i pro vašeho Bartoloměje a přinášíte ho s touto vírou ke křtu?

Je-li tomu tak, odpovězte **Přinášíme "..."**

3. Křest je znamením pro celý život. Přijímáte odpovědnost za to, aby poselství naděje a záchrany nepřišlo v Bartolomějově životě nazmar?

Je-li tomu tak, odpovězte **Ano, s pomocí Ducha svatého "..."**

SaB, křest připomíná celému našemu společenství, abychom v přístupu ke Kristu a Božímu království nikomu nebránili.

Přijímáte-li takto zvěst evangelia, odpovězte **ANO, S Ducha svatého "..."**

Apoštolské vyznání víry: Věřím v Boha... (EZ s. 872)

ustanovení křtu: Mt 28,18nn "..."

Prosme o blízkost Boha Otce, Syna i DS slovy modlitby, kterou nás naučil Ježíš Kristus:

Otče náš...

Křest

Bartoloměji, křtím tě, v jméno Otce i Syna i DS

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, s novou naléhavostí jsme si připomněli, že jsi dárce i učitel pravého lidství. Prosíme, staň se jím i Bartolomějovi. Buď s ním svým Duchem, dávej jemu i jeho rodině zakoušet moc evangelia a žehnej mu. Prosíme za všechny další pokřtěné v tomto sboru, za děti i dospělé, aby jejich křest nezůstal jen prázdným rituálem, ale stával se pro celý život ujištěním o inspirující moci tvé záchrany a naděje. AMEN

Požehnání

Hospodin strážce tvůj, Hospodin zastínění tvé tobě po pravici.

Nebudeť bíti na tě slunce ve dne, ani měsíc v noci. Hospodin strážiti tě bude ode všeho zlého, strážiti bude duše tvé. Hospodin strážiti tě bude, když vycházeti i vcházetí budeš, od tohoto času až na věky. Amen

Píseň 681

kázání Lk 18,15-17

Píseň 694 (Sv 354)

Ohlášení

Přímluvy: Přijď Kí tvé

1. Na dně mých sil – mám-li všeho dost – „Přijď království tvé“ //
2. Odplavit bezpráví – navštívit pokojem – prolomit lhostejnost – „Přijď království tvé“ //
3. Dát rašit naději – dát vyrůst lidskosti – dát vyrůst spravedlnosti – „Přijď království tvé“ //
4. Kde vládnu předsudky – kde vládne nenávisť – kde vládne sobectví – „Přijď království tvé“ //
5. Dát odvahu církvi – vykročit k lidem – zastat se bezbranných – „Přijď království tvé“ //
7. K malým i velkým – známým i neznámým – bohatým i chudým – „Přijď království tvé“ //
8. Inspirovat víru – rozsvítit naději – obnovit lásku – „Přijď království tvé“ //
9. Do našich srdcí – do našich vztahů – k dětem i velkým – „Přijď království tvé“ Amen.

Poslání Lk 9,55

Ježíše putujícího do Jeruzaléma nepřijali v samařské vesnici. Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli (jako horliví obránci jeho věci): "Pane, máme přivolat oheň s nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?" Ježíš se obrátil a pokáral je: "Nevíte, jakého jste ducha. Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit."

Požehnání

Vzkříšený praví: A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. AMEN

Píseň 177